

Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Kommunerne. Derimod har Udvalgets Flertal foreslaaet, at Statskassen skal bære hele denne Bæftning og ikke betyngne Kommunerne dermed. Jeg og et Par andre Medlemmer af Udvalget have tilladt os at fremsætte et Endringsforslag, som gaar midt imellem Lovforslagets og Flertallets Standpunkt, idet vi altsaa foreslaa, at der skal bæres $\frac{2}{3}$ af Statskassen og $\frac{1}{3}$ af Kommunerne. Jeg kan ikke her som ved den Erstatning, jeg nys berørte, udtale det samme, som jeg da udtalte, at denne Fordeling bør bero paa et Støn alene, jeg gaar nemlig ud fra, at Kommunerne dog her maa bære en vis Del af Erstatningen; hvor stor en Del det skal være, kan ganske vist ogsaa komme ind under et Støn, og naar jeg siger, at Kommunerne bør bære en vis Del af Erstatningen, saa gaar jeg ud fra, at Kommunerne ogsaa skulle have et Ansvar i dette Hunkt og skulle til yderligere Skærpelse af Ansvaaret og for at vække en større Følelse af Ansvaaret bære en Del af Udgifterne. Nu er det jo rigtignok saa, at Kommunerne overhovedet her i Landet ere stærkt bebyrdede, og der kunde derfor være Tale om at lægge saa lille en Del af Erstatningen over paa Kommunerne, som det vel kan lade sig gøre af Hensyn til Statskassens Lærb. Det tror jeg ogsaa, at man kan sige, at det Mindretal, til hvilket jeg hører, har haft Dje for, idet vi altsaa foreslaa, at Kommunerne kun skulle bære $\frac{1}{3}$, men Statskassen de to Tredjedele af Erstatningen. At Staten kommer til at bære en lidt større Del af Erstatningen end Halvdelen, som i Lovforslaget er foreslaaet, tror jeg kan forsvares fra forskellige Synspunkter. Det er jo nemlig saa, som ogsaa er berørt af den ærede Dødfører, at alle Spørgsmaal om Erstatning for Tuberkulose nu ere tagne ud af dette Lovforslag, og deraf følger, at Statskassen ikke skal erstatte noget Tilfælde af Tuberkulose. Den vil altsaa overhovedet komme til at bære en mindre Erstatning, end Tilfældet vilde have været, naar ogsaa Tuberkulosen var medindbefattet under Loven. Dernæst vil Statskassen ogsaa faa en betydelig Lettelse derved, at den bliver fri for, hvis Mindretallets Endringsforslag sejrer til sidst, at bære fuld Erstatning i Tilfælde af Svinedifteritis, som er en af de mest udbredte smitsomme Sygdomme her i Landet. Nu skal jeg ikke undlade ved Siden heraf at anføre, at ogsaa Kommunerne vilde blive noget mere betyngede end forhen derved, at der er optaget flere Sygdomme i Lovforslaget, som særlige smitsomme Sygdomme, end før, nemlig den, jeg nævnte, Svinedifteritis og tillige Mund- og Klovehge

samt miltbrandartet Rosen. Paa den anden Side ville altsaa Erstatningssummerne vokse; naar Kommunerne skulle bære en Del af Erstatningen, vilde de derved komme til at bære saa meget mere, end Tilfældet ellers vilde have været. Jeg tror derfor, at Forholdene, vel afsejede mod hinanden, vilde kunne afgive et væsentligt Grundlag for den Fordeling, for hvilken Mindretallet har gjort sig til Talsmand, og jeg vil udtale Ønsket om, at man maa kunne komme til en Overenskomst paa dette vigtige Hunkt, Spørgsmaalet om Erstatningerne, for at Loven, der jo ellers vil støde paa væsentlige Hindringer her, maatte kunne føres igennem. Jeg staar paa det Standpunkt, at Landbruget kan kræve Hjælp af Statskassen, saa vidt som Statskassens Midler kunne række til, men jeg staar tillige paa det Standpunkt, at denne Hjælp kun skal være en Hjælp til Selvhjælp; man skal heller ikke forlange mere end det yderst nødvendige af Statskassen. Statskassen har et Ansvar, naar den paatager sig dette Hunkt: Vedelsen af Bekæmpelsen af de smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Den har et meget stort Ansvar her, naar den har taget Vedelsen i sin Haand, og jeg skal nævne, at den ogsaa har et Ansvar lige over for Dyrhelægestanden i en meget vid Forstand, idet den maa indstærpe ved et stadigt skarpt Tilsyn, at Dyrhelægerne fuldt ud opfyldte deres Pligter. Der er under den nuværende Mund- og Klovehge fremkommet Eksempler paa, at man tror at have kunnet paavise, at Dyrhelægerne ere dem, der have bragt Smitten videre rundt, altsaa, at Desinfektionen har været utilfredsstillende hos Dyrhelægerne. Noget saadant bør jo ikke finde Sted, og der har Staten sit fulde Ansvar og bør udøve et skarpt Tilsyn. Jeg skal altsaa med Ønsket om, at man maa kunne komme til en Overenskomst om Erstatningsreglerne, ogsaa henstille til det ærede Folketing at vise nogen Eftergivenesshed paa dette Hunkt, for at man kan faa Loven igennem.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Den ærede Dødfører (Dusen) begyndte med at omtale, hvor mange Gange Lovforslaget har været til Behandling her og i det andet Ting, og at man nu maatte se at enes om Lovforslaget. Hvis denne Udtalelse skal opfattes paa den Maade, at man har tabt noget ved, at denne Sag er draget i Langdrag, maa jeg klare det lidt nøjere, for jeg ser Sagen fra det Synspunkt, at det, at Behandlingen af dette Lovforslag, Lovforslagets endelige Bedtagelse, er trukket i Langdrag, har medført bety-